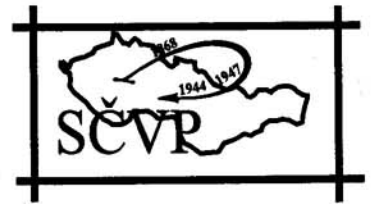

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

6/2011

Slovo předsedkyně

Vážení přátelé, s obrovskou pokorou přistupuji k výkonu funkce předsedkyně. Chtěla bych srdečně pozdravit všechny členy Sdružení a říci vám, že další naše činnost je plně jen a jen ve vašich rukou. Lépe řečeno, v přesvědčovací práci s vašimi potomky. Byla by velká škoda tento vzdělaný a silný volyňský potenciál nechat nenávratně rozplynout mezi majoritní českou společností. Pokud budeme o sobě vědět, jsme schopni pomoci i této republice na její cestě k dokonalejšímu naplnění demokratických cílů, ale i pomáhat si navzájem. Také díky prezidentu Dr. Edvardu Benešovi se naši volyňské komunity podařilo vyklouznout na konci druhé světové války ze spáru stalinismu. Byli jsme to my, kdo jsme upozorňovali na zřůdnost kolektivizace a bolševizace společnosti na základě zkušenosti z Ruska, ale nikdo nám nevěřil. Přerušená kontinuita našeho vývoje nás stála a ještě bude stát mnoho sil.

Naši předkové si zachovali v neuvěřitelně těžkých podmínkách hrdość a příslušnost k českému národu, slušné chování a neuvěřitelnou sílu k překonávání i těch nejtěžších překážek a ztrát. Samozřejmě jsou také mezi Volyňáky výjimky, které jen potvrzují pravidlo.

Respektujeme všichni pár následujících nezbytných zásad. Tedy, omladit naše Sdružení, nebát se dát mladým funkce, chystat si nástupce. Bojovat za to, co nám dluží společnost uznání za masovou účast Volyňáků na osvobození republiky z nacistické okupace, kdy více jak čtvrtina celé volyňské populace nastoupila do armády, což je úplně mimořádná záležitost a nevyskytla se v žádné jiné komunitě. Ocenit i oběti, které to naše krajany stálo. Vystoupit z ilegality, psát, přesvědčovat, rvát se za pravdivý obraz Volyňáků. V regionech zvolit výbory, které budou schopny práce a propojení s celostátním výborem. Naplánovat setkání krajanů v regionech tak, aby se nepřekrývala s celostátními akcemi.

K uskutečnění tohoto všeho přeji nám všem hodně zdraví a zdar *Jaromíra Němcová Ničová* Životopis viz <http://scvp.wu.cz> na stránce „O nás“

Omlouváme se, že tuto důležitou zprávu uveřejňujeme až v čísle 6 Zpravodaje a chceme popřát naší nové předsedkyni štěstí a zdraví a hodně úspěchů.

Redakce. Těšíme se na spolupráci!

I v Hrůze šel život dál ...

Vážení krajané, chci se s vámi podělit o vzpomínky na události, které se odehrály ještě během války. Je možné, že mnohý z vás, který byl toho svědkem, si na ty hrozné události pamatuje a doplní mě.

Když jsme se vrátili z „běženců“ v červenci 1944, bylo mi 18. Měla jsem problémy se zuby. Tehdy bylo více lidí, kteří trpěli více nebo méně kurdějemi. Byl to důsledek nedostatku zeleniny.

K zubaři jsem musela do města Lucka. Bydlela jsem u polské rodiny, jmenovali se Wysocki. Tito Poláci utekli před banderovci z Polských Ozerán. Vedle těchto Ozerán byly také České Ozerány.

Vzpomínám na pobyt u té polské rodiny. Bylo nás se mnou sedm u stolu. Každý druhý den nám pekař pokládal na schody dva bochníčky voňavého chleba. Paní domu vždy něco uvařila. U těch pohostinných lidí jsem byla pět týdnů.

Před domem, kde jsme bydleli, bylo velké volné prostranství „Bazar“, zde se prodávalo vše možné. Jednou před domem zastavilo vojenské nákladní auto. Vojáci z něj složili nějaká prkna a sloupky. V tu dobu mě přišli navštívit dva kamarádi z Černého Lesa (moje obec). Oba sloužili u Ostržebitělného batalionu NKVD. Lidově jim Ukrajinci říkali „Stribky“. Tito hoši mi řekli, že tam budou postaveny tři šibenice. Skutečně do večera tam stály. Druhý den ráno přivezli nákladním autem 3 muže a začali je věšet. Ten prostřední se jim 2x utrh. Kdysi by ho již nepopravili. Každému z oběšenců pověsili na prsa tabulku se jmény lidí, které povraždili. Byli jsme z toho tolik rozrušení, že se nevařilo ani nejedlo. Nedalo mi to a šla jsem se na ně podívat a přečíst si jména. Byl to hrozný pohled na ty oběšené.

Velice mě překvapilo, že jeden z nich byl můj a Milka Nováka spolužák. Chodili jsme spolu do stejné školy na „MARUSIU“ (zřejmě místní název). On byl o něco starší. Jmenoval se Anton Melničuk. Jeho rodina, asi 6 lidí, byla již povražděna za spolupráci s banderovci a spálena ve stodole. Je docela možné, že si někdo z mých krajanů z Černého Lesa tuto událost pamatuje.

Oběšenci tam viseli 3 dny a 3 noci. Byla to výstraha pro všechny. Po celou dobu u nich stála stráž. Zaměstnanci z úřadů a děti ze škol povinně museli zhlédnout popravené.

Oba moji kamarádi mě přišli zase navštívit. Radostně mi sdělovali, že mají vstupenky do divadla. Samozřejmě, že plní zvědavosti a nadšení jsme do divadla šli. Pro mě, děvče z vesnice, to bylo poprvé a naposled. Dávali tehdy děj ze života „Ukradené štěstí“ (ukpadene mactja). **A život šel skutečně dál!**

Ze vzpomínek O. Čvančarové-Havričkové

Byla i Ploština

Ne byly jen Lidice a Ležáky. Nebyl jen Český Malín-Lidice Volyně. Byla i moravská Ploština. Ploština, jedna z obcí, kterou za spolupráci s partyzány vypálili a vyvraždili nacističtí katani, byla před druhou světovou válkou pasekářskou osadou. Skromná stavení

51 obyvatel byla rozložena po valašských svazích. Nebýt druhé světové války, žili by zde poměrně klidně. Válka však krutě zamíchala s jejich osudy.

Do tragického 19. dubna 1945 žila osada, v rámci možnosti relativně, poklidným životem. Pak už byl jen pláč a nářek. Plameny pohltily domy a výstřely zmařily životy.

Možná, že by obyvatelé Ploštiny mohli žít, mohli by se radovat ze svých potomků.

Avšak o zrádce není mnohdy nouze. Nejsme jen národ Kubiše a Gabčíka, ale i národ Čurdy, Baťi a Machů. Poslední dva jmenovaní byli konfidenty gestapa, kteří se vetřeli do partyzánského oddílu. Zrádci však byli nakonec dopadeni a po zásluze potrestáni.

Naštěstí se na události, které se odehrály před pětadesátí lety, nezapomnělo. A to je pro paměť národa dobře! Moc dobře!

V neděli 17. dubna se v místě vypálené Ploštiny konala letošní pietní vzpomínka. Věnce a květinové dary k pomníku 24 zastřelených pasekářů položili také zástupci našeho parlamentu a vlády. Nechyběl ani věnec od Českého Svazu Bojovníků za Svobodu. Ten k památníku položil jeho místopředseda Jaroslav Vodička, který je i členem předsednictva celostátního výboru v našem Sdružení.

Roman Štěr

Vážení čtenáři časopisu, milí krajané

Promiňte, český neumím, proto píšu ve slovenčine.

Pravoslavní veriaci obce Hrušvice zo súhlasom SČVP začali práce s rekonštrukciou českého rímskokatolíckeho kostela a tým zachraňujú vzácny pamätný objekt. Čechov obce a okolia. Doposiaľ boli izolované základy pod celým objektom, odstranená omietka zvnútra, vybudovaná dzvonica a hlavný kupol. Su hotové pastové okna a dvere. Majú už všetok potrebný stavebný materiál na omietky, strechu, oltár, podlahy ... Nemajú dostatok peniazí. Prosím o zverejnenie tohto oznámenia.

POMOŽTE HRUŠVIČANOM!

Pravoslavní veriaci obce Hrušvice pri Rovne obnovuje a rekonštruje český katolícky kostol. Aby zachoval podobu kostola, prosíme, aby ste na moju adresu poslali fotografie hrušvičského kostola-pohľad zvonku, prípadne vnútorný interjér. Nevieame, ako vyzeral strop v kostole, obráz sv. Václava na oltári, resp. fotografiu zvona. Zostavuje sa Kronika kostola. Mame odsúhlasený text pamätnej tabuľe a obraz sv. Václava. Ďakujem. *Štefan Kruško,*
080 05, Prešov, Švábska 56, Slovensko.

Chmelu se na Volyni dařilo (1)

Podle vyprávění otce a babičky se chmel pěstoval v mnoha obcích Volyňské oblasti a také ve všech částech Sofievky, snad jen mimo Vápenky, kde údajně byla horší bonita půdy. Vápenka měla v půdě poměrně dost křídý a snad proto byla nazývána „Kozí hřbety“.

Pěstování chmele v naší oblasti byla záležitostí většinou Čechů a jen tu a tam se této činnosti věnovali i Polští usedlíci. Tato skutečnost byla zřejmě také důsledkem toho, že v mnoha Českých vesnicích i městech byly vystaveny poměrně slušné a výkonné pivovary.

Osobně vím o pivovaru ve Volkově, který vlastnili naši příbuzní Kroutilovi a tento pivovar jsem jako dítě jediný navštívil. Byla to více méně vysoká štíhlá budova, vystavěná z cihel se dvěma okny a s dveřmi. V přízemí byl velký „buben“ kotel, postavený naležato a do horních pater se vystupovalo po schodech. V horní části této stavby byla instalována nad sebou tři velká síta, zařazená na klápení. Žoky (plné pytle suchého chmele) se spouštěly dolů provazem přes kladku. Poměrně přesně si pamatuji pěstitele chmele v naší obci Sofievka II. a také vím, že chmel pěstoval u můj děda a strýc v části Sededubská. O výstavbě chmelnice dědy a strýce Josefa se zmíním na závěr mých přísěvků, kde došlo, podle vyprávění dědy k zajímavé události.

V naší Sofievce II. pěstovali chmel Josef Čapek, Antonín Lucký, Alex Bartoš, Václav Vávra, Josef Horák, Václav Lněniček. Jan Holubička, Jaroslav Holubička, Josef Holubička, František Mikulecký, Josef a Antonín Chmelíkovi. Kde všichni sušili chmel si už nepamatuji. Co si pamatuji je, že novou sušičku měli Čapkovi, Vávra, J. Horák, V. Lněniček a Josef Chmelík. Otec sušil u švagra Josefa Chmelíka. Také tyto sušičky měly k vytápění „bubny“ postaveny na ležato. Schody do horní části budovy „sušky“ byly také přístupem k sítům (tři) a odběr suchého chmele. Odtud se žoky (velké pytle) se suchým chmelem spouštěly dolů provazem přes kladku. Do expedice či prodeje se žoky skladovaly na půdách, nebo na stodolách.

Vlastní chmelnice jednotlivých hospodářů nebyly nikterak velké. Sazenice a velikost chmelnice se počítaly ba „kopy“. Otec měl 60 kop a ty pak rozšířil na 80. Také ostatní hospodáři měli 60-80 kop. Největší chmelnici měli údajně Čapkovi kolem 200 kop. Nové sazeničky hospodáři nekupovali, ale tyto si předpěstovávaly samy (ženy). Do pařeníště, zhotoveného z fošen ženy napichovaly vršky mladých výhonků jarem vzrostlého chmele a pařeníště byla zakrývána sklem. Folie se v této době neznala. Někdy se pařeníště zakrývala slaměnými rohožemi, které otec kupoval u Ukrajinců. Proč se tak dělo, nevím. Zda kvůli mrazu, slunci, či podobně.

Práce na chmelnicích byla velmi náročná, a z počátku i těžká. Na zimu se musel chmel

přikovávat (zahmovat) a na jaře odkopávat. K tomu sloužily velké motyky, kterým se říkalo „kracle“. Kracle měla dlouhou dřevěnou rukovět a vyšší a širší železnou část. Prostě motyka pro chlapy. Bohužel zpočátku kopaly i ženy. Tuto těžkou práci později pomohl odstranit vyhlášený odborník, kovář pan Saša Chmelík, který vyrobil speciální pluh na priorování a odvorování chmele. Všichni mu říkali „norčák“ a tento pluh byl velmi oblíben. Mnohdy z našich krajanů si ho přivezli do Čech a rovněž tak i můj otec. Pluh používám i já dosud při sázení brambor, který jsem po otci zdědil. Pluh byl velmi umně vyroben a nechtělo se orat i jedním koněm, což bylo ve chmelnici důležité. Po odvorování sazenic muži očistili od zeminy „babky“ a ženy pak ručně babky ořezávaly. Pak se tyčilo ze země a zavěšoval se drát s hočky obdobně, jak se dělo i zde v Čechách. Když chmel patřičně dorostl, započalo tradiční zavádění a opět norčákem priorování-přihnutí sazenic. Chmelnice se udržovaly velmi čistě a nepamatuji si, že by se používaly jakékoliv postřiky.

Mgr. Jiří Holubička, Vroutek

ZPRÁVY Z REGIONŮ . . .

Poděkování

Chtěli bychom prostřednictvím našeho Zpravodaje co nejsrdečněji poděkovat paní Ireně Malínské z Pražského regionu za uspořádání a velmi zdárný průběh zájezdu na Volyn v dnech 5-11 června 2011. Díky ní jsme se mohli znovu podívat do míst, kde se někteří z nás narodili anebo se tam narodili jejich rodiče či prarodiče. Doufáme, že podobný zájezd bude organizován i v roce 2012.

S díky účastníci zájezdu

Region Šumperk

Výbor šumperského regionu v čele s naším předsedou krajanem Remigiusem Hakenem svolal členskou schůzi na sobotu 14. května 2011. Šlo se nás asi 50-60 členů. Málo, no prostě ubývá nás a mladí nemají zájem. Ale my se sejdeme velice rádi. Rádi si zavzpomínáme a popovídáme si o svých strastech a bolestech.

Předseda zahájil schůzi, přivítal hosty, hlavně pana Bendu, autora knihy „Opomenutí Hrdinové“, a všechny přítomné. Minutou ticha jsme uctili památku všech, kteří už nejsou mezi námi.

Vyslechli jsme zprávu co se událo za minulý rok, přednesl předseda. Zprávu o hospodaření naše milá Alenka Kubelová. Po diskusi následovala volná zábava. Ani tentokrát naše členky nezapomněly na pohoštění. Napekly koláče a výborné zákusky. Předseda našim „děvčatům“ poděkoval za jejich píli a práci.

Sobotní odpoledne uteklo jako voda v potoce a my se těšíme na další setkání, dokud nám trošinku přeje zdraví.

Členům výboru děkuji za pěkné posezení a zábavu.

Za region Ala Bilková

Region Uničov

Blanka Langrová za uničovský region

Setkání uničovského regionu

Dne 15. května se konalo v Uničově jamí s

etkání našeho regionu. Bohužel jsme si tentokrát nevybrali moc dobré datum, protože den předtím se konalo setkání v sousedním šumperském regionu a v onu neděli bojovalo naše národní mužstvo v ledním hokeji o světový bronz, což se promítlo i na nižší účasti. Navzdory tomu se nás ale přece jen sešlo na čtyřicet. Setkání zpestřily malé tanečnice pod vedením paní učitelky Iryny Trotsenko z uničovské ZUŠ, která nám při tvorbě programu vždy vyjde velmi ochotně vstříc. Pak jsme měli možnost shlédnout současné snímky z ukrajinských měst Kyjeva, Lucka, Lvova, Rovna, vzpomněli jsme i neblahé výročí černobylské havárie. Rovněž k nám zavítala paní Ničová-Němcová ve své nové roli předsedkyně celostátního sdružení, aby nás seznámila s činností a plány SČVP v letošním roce.

Dále, a to jistě bude zajímat i vás, následovalo představení našeho-dlouhodobého projektu, a to vybudování stálé expozice věnované životu a památce Volyňských Čechů na Uničovsku. Expozici bychom chtěli situovat do farní budovy, kterou nedávno zakoupila Pravoslavná církevní obec v Uničově, kde je ovšem třeba nejprve provést rozsáhlou rekonstrukci. Pracovně jsme expozici nazvali „Hrdinové z našeho okolí“. Vždyť hrdiny nepředstavují jen zasloužilí vojáci, ale směle můžeme nazvat hrdiny také všechny naše rodiče a prarodiče, kteří našli tu odvahu opustit své domovy a vydat se do neznámých končin, budovat nová hospodářství a nové domovy jen proto, abychom se my, jejich děti, měly lépe. Americký spisovatel afrického původu Alex Haley strávil léta pátráním po svých předcích a jejich osudech, které pak vydal ve své knize Kořeny. Rázem tato kniha obletěla celý svět, dočkala se mnoha filmových zpracování. Co tak zaujalo čtenáře a diváky? Byla to nesmírná odhodlanost, osobní a rodová hrstka jeho předků, kterou navzdory nepřízní osudu nemohl nikdo zlomit. Nesli v sobě generaci po generaci odkaz a životní příběh svých rodičů a prarodičů až do dnešních dnů, a jen díky tomu mohl Alex Haley vypovědět o jejich pohnutých životech. Proč o tom píšete? Protože všichni tito lidé mají jedno společné, nemysleli jen na sebe, ale dokázali s druhými spolupracovat, dokázali se obětovat pro blaho svých blízkých. A to je odkaz, který je třeba ukázat a předat dál zase našim dětem, vnukům, pravnukům. A proto se budeme snažit ze všech sil vystavět a udržovat v Uničově alespoň část historie Volyňských Čechů. Pokud nás budete moci v tomto záměru jakýmkoliv způsobem podpořit, budeme vám velmi vděční.

Další setkání plánujeme na podzim, a to v říjnu, o konkrétním termínu vás budeme informovat.

Setkání rodáků z Hulče

Dne 28. 5. t. r. se uskutečnilo setkání rodáků, rodných příslušníků a ostatních příznivců obce Huleč Česká na Volyni. I když rodilých Hulečáků stále ubývá, máme pořád hojnou účast, jezdí i rodinní příslušníci. Toto setkání se

uskutečnilo v době 140 výročí založení naší obce, kdy přistěhovalci zakoupili pozemky, na kterých vybudovali celou vesnici.

Dalším bodem programu bylo jednání o odškodnění za půdu, kterou nám na území Ukrajiny vzal Sovětský svaz. Naše pozvání přijal senátor pan Marcel Chládek, který přislíbil projednání problému v senátu.

Dále byla projednána přeshraniční spolupráce obce Huleč na Ukrajině s obcemi, kam po válce přesídlili Češi. Iniciativy se ujal polský učitel Igor Pankow, který je učitelem v Polsku. Předtím učil na škole v Hulči. Díky němu vzniklo ve škole malé muzeum, věnované českým a polským Volyňákům. Také se zasloužil o to, že byl na bývalém katolickém hřbitově (u Náhrabeckých) odhalen pomník, na jehož stavbu sehnal peníze. Na pomníku je v ukrajinštině, polštině a češtině napsáno: „Věčná památka těm, kteří odešli na věky a zanechali za sebou dobrou a světlou vzpomínku Polákům, Čechům a Ukrajincům, kteří zde žili v 19. a 20. století“.

Igor Pankow v dubnu navštívil Rakovnícko a setkal se se starostou Kolečovic Martinem Dvořákem. Záměrem pana Pankowa je, aby Huleč na Ukrajině a obce z Česka a Polska, kde rodáci z Huleče žijí, navázaly spolupráci. Nejprve na úrovni samospráv a později např. mezi školami, kde by se mohla konat různá kulturní a sportovní setkání. Martin Dvořák přislíbil s projektem pomoci. Během prázdnin se plánuje návštěva Ukrajiny, které by se nejprve zúčastnili starostové obcí, kde rodáci a jejich potomci žijí, aby byly dohodnuty konkrétní kroky.

Šimánková Emilie

NAŠI JUBILANTI ...

Region Mohelnice

Květen: 87 let Knop Václav z Kurdybáně, bytem Řepová

Červen: 80 let Pešová Antonie z Hrušvice, bytem Mohelnice.

Srpen: 89 let Vohralíková Anna z Kurdybáně, bytem Libivá. 83 let Linhartová Anna z Hrušovice, bytem Mohelnice.

Září: 90 let Vohralík Miroslav z Kurdybáně, bytem Libivá. 86 let Ludvík Jaroslav z Bakovce, bytem Úsov.

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí a životní pohody.

Za region Machovská

Region Šumperk

II. polovina 2011

Červenec: 83 let Rostislav Schovánek, Podlisky, nyní Velké Losiny. 55 let Jon Miroslav, Hlinsk rod., nyní Vikýřovice. 55 let Procházka Stanislav, Podlisky rod., nyní Libina

Srpen: 91 let Dedeciusová-Křivková Marie, Novostavce, nyní Libina. 83 let Najman Bohuslav, Krasilno, nyní Rapotín. 50 let Tengler Josef, Šumperk, Loučná.

Září: 87 let Kyselova Alžběta, Lipjany, nyní Oskava. 83 let Šotola Vladimír, Ozerany, nyní N. Malín. 82 let Jonáš Václav, Ulbárov, nyní

Šumperk. 75 let Němeček Miroslav, Novostavce, nyní Libina. 55 let Štěpánková-Nestěrenková Tamara, Č. Malín, nyní Šumperk.

Říjen: 75 let Bílková-Navrátilová Zdenka, Domažlice, nyní Vikýřovice

Listopad: 89 let Vařeková-Štantejská Lidie, Dlouhé pole, nyní Šumperk, 85 let Liščínková-Bartošová Evženie, Horodiště, nyní Petrov n/Des. 82 let Fric Václav, Terešov, nyní Vikýřovice.

Prosinec: 92 let Vojtišková-Bačová, Kurdybáně, nyní Rapotín. 87 let Kerchrtová-Beštová Antonie, Čes. Malín, nyní Nový Malín. 65 let Hamáček Miroslav, Terešov, nyní Nový Malín. Všem jmenovaným přejeme pevné zdraví, štěstí, spokojenost.

Za region Jiřina Žáková

Region Šternberk

Únor: 65 let Helena Chládková.

Březen: 82 let Vladimír Tomášek, 87 let Václav Tomášek.

Květen: 85 let Marie Lhotáková.

Červen: 85 let Věra Knobová-Vacková. 75 let Josef Říha

Naši členové v zahraničí oslavili a oslaví v 1. pololetí

Leden: 89 let Ludmila Raicin, Berlín

Únor: 60 let Ivan Horbal, Spišská Nová Ves

Březen: 75 let, Jarmila Šťastná, Berlín

Červen: 81 let, Anthony Benett-Odstrčil, Kanada

Region Brno

Červenec: 66 let Němcová Jaromíra z Hlinska. 71 let Šimonek Jiří ze Sienkivičkovky

Srpen: 84 let Barteisová Anastasie z Teremna. 77 let Bezděková Alžběta z Teremna. 74 let Kendík Bohuslav z Michny Sergejevky. 90 let Kořínková Věra z Ulbárova. 88 let Nevřivá Larisa ze Sofievky. 95 let Smolačuková Eugenie z Omelanštiny. 87 let Tomeš Jiří z Michalovky

Září: 75 let Svobodová Amálie z Okolku

Všem jubilantům spokojenost a pevné zdraví do dalších let za brněnský region

Přeje M. Rejchrt

Region Žatec

Červenec: 70 let Arvajová Evženie, Lišťany. 70 let Čechová Anna, Sífem. 75 let Jursová Anna

Žatec. 75 let Vojarová Věra, Postoloprty. 81 let, Ondrová Kamila, Žatec. 81 let Kopp Emil, Žatec. 81 let Malý Jaroslav, Louny. 82 let Hovorková Jiřina, Velká Černoc. 82 let Lněničková Lenka, Vroutek

83 let Kalvach Emil, Soběchleby. 84 let Sochorová Marie, Žatec. 84 let Loukotková Olga, Sífany. 84 Ausburková Anna, Očihov. 84 let Jeníček Rostislav, Mory. 86 let Menzlová Alžběta, Očihov. 87 let Djačuková Olga, Žatec. 89 let Vaněk Antonín, Žatec.

Srpen: 75 let Bajerová Libuše, Podbořany. 75 let Krejčová Marie, Sífem, 80 let Říhová Ludmila, Lišany. 81 let Nina Smrčková, Žatec. 81 let Potuková Marie, Pnětluky. 81 let Maťák Václav, Louny. 84 let Libuše Šebková, Louny. 84 let Pešatová Antonie, Tuchořice. 85 let Prasková Marie, Radičevy. 85 let Kočková Marie, Žatec. 85 let Linha Antonín, Podbořany. 86 let Dubšová Emilie, Krušovice. 86 let Babák Josef, Postoloprty.

Všem těmto našim jubilantům přejeme do dalších let hodně zdravíčka, spokojenost a plno životního elánu.

Za region Kamila Ondrová

Region Žatec

Doplnění pozvánky z čísla 5 Zpravodaje Příspěvek na osobu činí 200 Kč na oběd a na sál v hotelu Moskva.

Kamila Ondrová

Region Karlovy Vary

Červenec: 83 let Bártová Antonie z Volkova, bytem Stanovice. 88 let Lamačová Božena z Lipiny, K. Vary.

Srpen: 82 let Andrllová Antonie z Děd. Hory, K. Vary. 82 let Borč Jiří z M. Žitýna, Plzeň. 80 let Janča Ota ze Sívuru, Ostrov u O. 81 let Kašparová Evženie z Horodiště, K. Vary. 82 let Lukanová Lidie z Vrby, K. Vary. 87 let Vegrchtová Marie z Holouně Č., K. Vary.

Září: 75 let Hajný Miroslav z Hutomar, Loket. 84 let Horský Josef z Jadviny, Sokolov. 80 let Klíma Antonín z Luthardovky, Nejdek. 70 let Smutná Marie z Měšilisky, K. Vary. 81 let Tichá Ludmila z Kvasilova, Sokolov. 87 let Englická Anna z Huleč. Č., Bochov.

Všem jubilantům pevné zdraví a pohodu do dalších let přeje za region

Horáková Helena

Region Domažlice

II. čtvrtletí

Duben: 74 let Lochmanová Tamara, Dolinka, Plzeň.

Květen: 81 let Pytelková Naděžda, Čerňachov, Horšovský týn. 79 let Eberlová Jiřina, Dolina-Horšovský Týn.

Červen: 71 let Lokvenc Slavomír, Ivaničce Polžice. 74 let Buzdová Ludmila, Kopče, Velký Malakov.

Všem oslavenčům pevné zdraví, také štěstí, spokojenost a ještě hodně životní pohody za region přeje

Pytelková Nad'a a Ledvina Vladimír

Region Litoměřice

III. čtvrtletí 2011

Červenec: 85 let Anna Hendrychová z Hlinsku, bytem Štětí. 88 let Katel Šerák z Boratína, bytem Chotíněves. 91 let Anna Derflerová ze Sedmidub, bytem Litoměřice.

Srpen: 82 let Marie Ulmová z Buderáže, bytem Roudnice n. L. 82 let Josef Kozák z Lipin, bytem Žitenice. 83 let Božena Vatterová z Krasilna, bytem Strachaly. 88 let Slávka Altmanová ze Sedmidub, bytem Plzeň. 88 let Miroslav Jersák ze Zdobunova, bytem Litoměřice, 87 let Ludmila Dvořáková z Boratína, bytem Okna-Polepy.

Září: 60 let Jindřich Sláma z Čížkovic, 76 let Anna Šarayová ze Stromovky, bytem Hoštka. 80 let Věra Picurová z Mírohoště, bytem Liběšice. 80 let Ludmila Vaňousková z Mírohoště, bytem Soběnice. 83 let Irena Twarda z Rovna, bytem Litoměřice. 85 let Jaroslav Opočenský z Boratína, bytem Horní Řepčice. 86 let Václav Kuchynka ze Zavidova Č., bytem Polepy. 87 let Růžena Stehlíková z Novostavců, bytem Čížkovic. 88 let Anna Vokráčková z Mírohoště, bytem Soběnice.

Za region gratuluje Zelenková

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...

Region Chomutov

28. dubna 2011 ve věku 79 let zemřela po závažné nemoci paní Marie Šantorová, členka našeho regionu, která pomáhala zakládat a zároveň členka předsednictva celorepublikového výboru SČVP. Pocházela z Ulbárova, bydlela v Chomutově, kde pracovala také jako velitelka hasičského sboru.

Poslední tři roky byla v Domově seniorů ve Velkém Březně u Ústí n/Labem. Kdo jste ji znali, vzpomeňte na ni!

5. června 2011 zemřel po delší nemoci, ve věku nedožitých 78 let, člen našeho regionu pan Vít Kuchař. Pocházel z Dermáně na Volyni, bytem v Kadani. Upřímnou soustrast rodině vyjadřuje za region

Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller

Region Litoměřice

Dne 11. 6. 2011 zemřel člen našeho litoměřického regionu SČVP krajan Jaroslav Peterka ve věku 86 let, bytem v Roudnici nad Labem. Byl vzorným členem našeho Sdružení a přes některé zdravotní problémy v poslední době se stále živě zajímal o současné dění. Rád s přáteli vzpomínal na Volyn, kde působil jako správný hospodář na zemědělské půdě, které dobře rozuměl a bolelo ho, když se s touto jedinečnou hodnotou na zemi zacházelo necitlivě. Po válce a reemigraci do vlasti vytvořil spolu s manželkou Helenou mnoho důležitých hodnot pro děti i další generace. Byl to dobrý člověk. Čest jeho památce!

Výbor SČVP regionu Litoměřice, V. S.

Region Domažlice

Oznamují krajanům, že v květnu T. R. náhle zemřel ve věku 87 let náš dlouhodobý člen a zakladatel regionu, dobrý kamarád a ing. Kovalčuk Bohuslav. Byl příslušníkem Svobodovy armády. Rodák z Kopče, nyní v Horšovském Týně.

Budiž mu země Česká lehká! Pozůstalé rodině upřímnou soustrast za region vyjadřuje

Vladimír Ledvína a Nad'a Pytelková

Region Šternberk

Ve věku 75 roků nás opustila paní Helena Bendlová. Ve věku 79 roků paní Marie Šantorová a Marie Faltysová z Bohuňovic.

Region Uničov

S lítostí oznamujeme, že dne 1. 4. nás ve věku 77 let opustil pan Josef Volák, rodák z Ulbárova. Pana Josefa, neboli Pepíka, jak jsme mu všichni říkali, si ho pamatujeme jako velmi společenského člověka, moc rád navštěvoval kulturní akce, tancoval a nikdy nepokazil žádnou zábavu. Na společenském životě se však podílel i aktivně. Několik let byl předsedou uničovského Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, kdy udržoval význam tohoto společenství v našem

regionu. Pan Josef také rád cestoval. Snad i proto se vedle zaměstnání začal věnovat průvodcovství, kdy provázel celou řadu zájezdů. Tato záliba mu vydržela více jak 25 let. Několikrát navštívil Volyn, na což vždycky s pohnutím vzpomínal. Jeho další velikou zálibou byla i práce se dřevem, vyráběl různé dřevěné výrobky, kterými dělal radost svým blízkým a přátelům. V podzimu jeho života mu největší životní posilou a radostí byla vnučata a později i tři pravnoučata, na která byl jako zprávný dědeček vždy velmi hrdý. Kdo jste ho znali a měli ho rádi, vzpomeňte s námi.

Čest jeho památce!

Šenov u Ostravy

V měsíci březnu 2011 zemřela ve svých 89 letech paní Nina Najmonová, roř. Ničová. Pocházela z Hlinska, oblast Rovno na Volyni. Po přesídlení v r. 1947 trvale žila v obci Svatoňovice na Opavsku. Byla dlouholetou členkou Vašeho sdružení. Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Vlastimil, Najmon, syn

Příspěvky na tiskový fond Květen 2011

Marie Martínková, 400 Kč

Region Žatec: Lidmila Krobová, Hředle, 200 Kč. Marie Sýkorová, Louny, 100 Kč. Emil Kopp, Žatec, 200 Kč.

Region Praha: Oldřich Rejchrt, Mělník, 100 Kč. Rodina Hlaváčková, Velká Bystřice, 400 Kč. Ludmila Klejšmídová, Jaroměř, 100 Kč

Region Šternberk: Václav Augusta, Šternberk, 200 Kč.

Region Chomutov: Václav Kytl, Mašťov, 200 Kč. Marie Menšíková, Lažany, 200 Kč. Helena Menšíková, Lažany, 200 Kč. Marie Zelenková, Račetice, 200 Kč.

Region Šumperk: Alena Trčková, Vikýřovice, 200 Kč. Antonie Kechrtová, Nový Malín, 500 Kč. Rostislav Žitný, Vikýřovice, 300 Kč. Manž. Jonášovi, Šumperk, 500 Kč. Rostislav Novotný, Velké Losiny, 200 Kč. Václav Kynšt, Zábřeh, 200 Kč. Alena Kubelová, Vikýřovice, 100 Kč.

Region Moravskoslezský: Ludmila Muchová, Bruntál, 150 Kč. Vilém Jersák, Baška u Hodonína, 100 Kč. Stanislav Kabát, Příbor, 500 Kč. Antonie Přibyláková, Nový Jičín, 300 Kč. Miroslav Břeň Kocilřov, 200 Kč. Miroslava Volková, Nový Jičín, 200 Kč. Drahomíra Zajíčková, Havířov, 200 Kč. Barochová Vlasta, Suhdol nad Odrou 100 Kč. Vlasta Bolfová, Hukovice, 200 Kč. Anna Vyhliďalová Jindřichov, 100 Kč. Emilie Kubínová, Krnov, 100 Kč. Anastázie Holčáková Kunín, 300 Kč. Vladimír Jeřábek, Kunín, 100 Kč.

Příspěvky pro region Brno: Barteisová, 200 Kč. Bezděková 100 Kč. Bureš, 100 Kč.

Keptovi, 100 Kč. Loskotová, 150 Kč. MUDr. Nazarčuk, 300 Kč. Odstrčilovi, 200 Kč. Rejchrt 100 Kč, Šnajder, 100 Kč, Němcovi, 700 Kč.

Za dárky děkuje Zpravodaj a SČVP

Vážení čtenáři,

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel (SČVP) se od svého založení snaží zachování paměti na činy svých rodičů a prarodičů v dobách mírových i krušných letech válečných. Příspěvkem k tomuto snažení je letos vydaná kniha autora Jiřího Hofmana: **ČEŠI NA VOLYNI V DOBĚ HOLOKAUSTU**. Na jejím vzniku se podíleli především zachránění Židé a někteří z vás, jako příslušníci rodin zachránců. Kniha byla vydána za finanční podpory soukromých sponzorů. Má 170 stran, je přiměřeně ilustrovaná, vázaná v tvrdých deskách a opatřená přebalem s vysokou vypovídací schopností.

Kniha je určena především těm, kteří o volyňských Čechích toho mnoho nevědí. Může velmi dobře posloužit jako dárek vašim dětem a vnukům, ale také nevolyňským přátelům.

Předmluvu ke knize napsal těsně před svým skonek Arnošt Lustig, celosvětově uznávaný spisovatel, publicista a filosof, který se jako dítě zachránil za holokaustu téměř zázrakem. Z jeho obsáhlejší předmluvy cituji:

„... knihu, kterou máš, milý čtenáři před sebou, je dávné splácení dluhu, který má civilizace ke všem, kteří se teprve narodí. Má dobrou strukturu. Je dobře psaná, informuje, poučuje, dokresluje. Využívá statistiky, grafy, čísla. Informuje o českém elementu na Volyni. Mluví o vzácných charakterech, na které by se nemělo zapomenout. Kniha se opírá o osobní zkušenosti volyňských Čechů i o svědectví zachráněných. Je to cenná saga o obětavosti, o lidech, kteří neztráceli svou lidskost a o nichž se dosud ani neví, ani nemluví. O lidech s demokracií v srdci.

Je to mozaika, jejíž autor sestavil pravdivé panoráma. Nikdo, kdo ji přečte, nezůstane lhostejný k osudům, které nevyčpěly a nikdy nevyčpí. Je to kniha o válce, která ještě neskončila. Je to kniha o právu paměti. Stojí za to ji číst. Je to dobré, užitečné poučné čtení i o tom, jak pomohli zachráněným Židům, bloudícím Evropou, někteří vládní činitelé Československé republiky.“
Arnošt Lustig, v Praze roku 2010.

Knihy můžete objednávat u **distributora:**

a) písemně

na adrese **Hana spol. s r.o.**, 143 01 Praha 4, ul. Modřanská 621/72,

b) emailem janahofman@seznam.cz.

Cena knihy je 195,- Kč + poštovné.

Objednané knihy se posílají na dobírku.

Finančně jsou výhodnější hromadné objednávky např. pro celý region SČVP, nebo na větší příležitostní setkání, ale distributor ochotně dodá i jen jeden výtisk „na zkoušku“.

Důležité upozornění! Jelikož se mnozí dotazy dárců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. **Název konta:** Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Číslo konta:** 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Rytiřská 29, Praha 1. **Dary můžete posílat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil.: 728 351 726.** Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů-dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! **Krajané! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.** Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: **Antonie Kramná, Vraňanská 672/4, 181 00 Praha 8**

Tiráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 25. 6. 2011

Stránky Sdružení vlastníků pozemků: <http://vpnvosv.wu.cz>

Internetové stránky: www.scvp.wu.cz